

Diplomová práce

Jméno a příjmení: Ing. Bc. Jan KIRSCHNER, Ph.D.

Oponent: Dr. Vojtěch ELIÁŠ

Posudek oponenta:

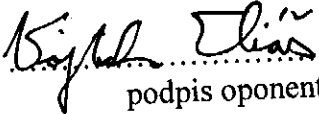
Diplomová práce *Contemporary Protestant Liturgical space. Czech situation in the wider content – an Ecumenical point of view* je rozdělena do devíti kapitol (včetně úvodu a závěru) s jedním připojeným exkurzem (po 4. kapitole) o celkové délce 107 stran (nepočítám v to v práci svázané resumé a anotaci).

Po formální stránce je práce dobrá, ale chybí ji určitá metodická přesnost: to je dokonce vidět i v samotném názvu v otázce psaní velkých písmen na začátku slov – podle anglosaského úzu mělo být slovo *Space* s kapitálkou, naopak podnázev měl mít buď všechno kapitálky nebo slovo *Ecumenical* mělo být vše malé. Podobně je tomu s mnohými dalšími formálními aspekty: podle práce se zdá, že se jedná pouze o zcela nahodilé používání. Odkazy pod čarou jsou obvykle zakončeny tečkou, ale ne vždy (viz např. odkaz č. 6, 34, 100, 163 a mnohé další), naopak je vždy dělána tečka po uvedení citace v díle *In*, kde je zase zcela nesmyslná, protože se nejedná o zkratku, u úplné bibliografické citace jsou informace o místě vydání, nakladatelství a roku vydání uváděny v závorkách, ale – opět jen převážně – ne vždy (např. odkaz 45, 54, 58 atd.), zkrácená bibliografická citace pod čarou je někdy uváděna příjmením a číslem strany, jindy je uvedeno příjmení, název díla a citovaná strana. V práci jsou obrázky, ale jejich popisky jsou nezvykle uváděny většinou vedle obrázku a nejsou očíslovány, takže působí někdy jako nadpis podkapitoly – např. str. 35, navíc zcela chybí údaj o původu obrázků. Za velkou formální chybu považuji neuvádění uvozovek v textu při přesné citaci nebo naopak dole v odkazu zmínku, že se jedná o volnou citaci (např. tedy obvyklé *Cf.*).

Po obsahové stránce je nutné přiznat, že autor nastudoval značné množství literatury, ale bylo by prospěšné, kdyby práce textově více „dozrála“ – název neodpovídá obsahu, pojednání o liturgickém prostoru se jeví spíše jako nahodilé myšlenky podpořené literaturou než jedna práce jako celek – vedena systematickým postupem. To bylo asi autorovi známo, proto se snaží čtenáři vnutit postoj, že se jedná o výběr („selection“): ale podle jakého vědeckého klíče byl dělán výběr – nahodile? podle toho k čemu byly fotografie? podle míst, které autor osobně navštívil? Navíc jsou někdy na fotografiích detaily, kterých si autor nevšimá a které by do práce patřily: je uvedena pouze fotografie bez dalšího zpracování (např. centrální liturgický prostor, kde je v centru oltář, nebo oltář s ambo, nebo ambo/pulpit). Proto se někdy zdá, že množství fotografií má spíše estetickou (někdy odstrašující) funkci než důkazovou.

Z práce je vidět, že se autor se zájmem věnoval otázce liturgického prostoru a že jeho zájem získal dobrý fundament k dalšímu růstu. Malý stupeň v tom je i předložená práce, kterou doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 27. srpna 2009

.....
podpis oponenta